

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Charakterio vientisumas. 1 dalis

2010 m. birželio mėn. 5 d., www.supernaturalhousechurch.org

(Vert. integrity –vientisumas, dorumas, sąžiningumas, principingumas)

Šios savaitės tema yra skirtumas tarp dvasinio ir moralinio charakterio vientisumo, kaip praeitos savaitės pavyzdyje apie Dovydą.

Kas tai yra, tai yra...

Dvasinė moralė (elgesio normos) yra pagrįsta giliomis dvasinėmis tiesomis, apie kurias kiekvienas žmogus gauna apreiškimą iš Viešpaties, ir jas galima rasti Rašte. Dvasinė moralė yra charakterio jėga, sugebėjimas gyventi savo gyvenimą pagal šitas dvasines vertybes. Sielinė moralė yra proto savybė ir plaukia iš gilios dvasinės moralės.

Vienas geras pavyzdys yra tai, kad JAV įkūrėjai pripažino, jog Dievas davė žmonijai tam tikras neabejotinas, neginčytinas teises. Tai reiškia jos yra duotos Dievo ir vyriausybė negali jų paneigti ar atimti. Faktiškai vyriausybės atsakomybė ginti šias Dievo duotas teises. Turėdama šį gilų supratimą visuomenė vysto sielos moralę, kuri tampa jos įstatymais. Pagal tai piliečiai gali gyventi savo natūralius gyvenimus.

„Pats ramybės Dievas iki galo jus tepašventina ir teišlaiko jūsų dvasią, sielą ir kūną nepeiktiną mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimui“ (1 Tes 5:23). Gyvenimas, kuris yra mūsų dvasioje turi plaukti į sielą, o iš ten į mūsų paklusnų kūną – tai yra geriausias scenarijus mūsų gyvenimui.

Pamatas

Karaliui Dovydui buvo liepta ant kalvos pastatyti Viešpačiui altorių. Problema buvo ta, kad ta kalva priklausė kitam žmogui. Ką darė Dovydas? Ar Viešpaties įsakymas reišė, kad jis tą nuosavybę turi panaudoti nepaisydamas jokių priemonių? Netgi „lauždamas duris“, jei reikės?

Kai kurie gali pasakyti, kad jis turėjo moralinį autoritetą (sielos sritis) kaip karalius tai pasiimti savo nutarimu. Bet jis suprato ir buvo vedamas gilesnės tiesos: „Aš neduosiu Viešpačiui tai, kas man nieko nekainuoja. Aš sumokėsiu už tai visą kainą; nes aš neimsiu, kas tavo Viešpačiui, ir neaukosiu deginamųjų aukų, be kainos“ (2 Sam 24:24; 1 Kr 21:24).

Jis žinojo gilią tiesą - Dievas trokšta, jog mes duotume Jam tai, kas mums vertinga pagal pavyzdį išgelbėjimo, kuris kainavo Dievui viską. Dovydo sielos moralė išplaukia iš gilesnės dvasinės tiesos.

Iš jo dvasinio charakterio išplaukė tai, kad jis gerbė ir vertino visų pirma tai kas svarbiausia - tai išsiliejo ir suformavo jo sielinį charakterį. Ir tai suteikė teisingą kryptį jo gyvenimui fiziniame pasaulyje. Ir mums reikia tuo sekti.

Dabar priešingybė

Vieno bažnyčios tarnavimo vadovas liudijo trečiadienio susirinkimo metu apie tai, kaip Dievas davė jo paaugliui sūnui džipą, kurio jis norėjo. Jis pasakojo, kaip jo sūnus prašė Dievo to džipo, kaip jis tikėjo, kaip jis stovėjo ant Žodžio... ir galiausiai, vieną dieną prekybos automobiliais verslo savininkas buvo paskatintas duoti jo sūnui džipą!

Bet tiesa tokia, kad tas verslininkas buvo krikščionis ir daug darbavosi bažnyčioje, taigi minėtas tarnavimo vadovas jį pažinojo. Dvi savaites jis skambino ir nuolatos lankė tą žmogų. Jis viską darė sudvasindamas, sakydamas, kad tas verslininkas taip darydamas, duos Viešpačiui. Išvargintas tų maldavimų pardavėjas galiausiai atidavė džipą žmogui „kaip dovaną“ jo sūnui.

Bažnyčios tarnavimo vadovas galvojo, kad tai buvo dėl Dievo, ir Viešpats bus pagerbtas tą trečiadienio vakarą, todėl viskas yra gerai. Bet faktiškai jo veiksmai buvo melas, manipuliacija ir pažeidimas dvasinės ir sielos srities moralės...

Tik suaugusiems

Vyras ir moteris duoda įžadus vienas kitam ir Dievui santuokos apeigose. Tas faktas, kad pats Dievas sukūrė vyrą, po to moterį Rojaus sode yra dvasinė tiesa, ir tai yra jų įžadų pamatas.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Emocionaliai šitas vyras ir moteris yra meilėje, surišti tarpusavyje, davę moralinius įžadus pagal jų dvasinius įsitikinimus (moralę) būti ištikimiems vienas kitam. Vėliau naktį, jie užbaigs savo dvasinius ir moralinius įžadus fiziškai, jų fizinis intymus aktas yra patvirtinimas jų dvasinės ir emocinės sąjungos. Viskas kyla iš dvasinių vertybių – tai formuoja sielines vertybes, ir po to jau pasireiškia fizinėje srityje.

Triušio pėdsakais, bet į temą

Viešpats pasirinko apipjaustymą kaip ženklą, kuris reiškė sandorą su Dievu, turėdamas gerą tikslą. Kai Abraomas apipjaustė pats save, kad patvirtintų savo sandorą su Dievu – tai buvo simboliška, kad dvasinė sąjunga su Dievu yra panaši į intymią sąjungą su žmona, ir turi būti taip pat aukštai vertinama bei gerbiama. Sąjunga su Dievu ir žmona yra kraujo sandoros, ir iš abiejų pusių buvo skausmo ir Abraomui, ir Dievui įvykdant kiekvienam savo dalį (Ef 5:21-33).

Nuotakos mergystės plėvės suardymas vestuvių naktį ir po to atsirandanti kraujo žymė iš tikrųjų buvo įstatymiškas veiksmas. Jos tėvai saugodavo lovos paklodę kaip jos mergystės įrodymą, ir jei su ja buvo elgiamasi blogai arba vėliau ji buvo kaltinama, kad tekėjo jau nebūdama mergaitė, jie galėjo parodyti tą paklodę vyresniesiems kaip įstatymišką įrodymą, kad ji santuokos naktį buvo mergaitė (Įst 22:13-17).

Atgal prie temos

Tai reiškia, kad kiekvieną kartą, kai vyras su žmona suartėja seksualiai savo santuokos metu tai yra dar kartą įtvirtinimas ir patvirtinimas jų pirminių įžadų. Štai kodėl seksas už santuokos ribų yra nuodėmė - tai gilesnė dvasinė tiesa – sekso aktas yra sandoros patvirtinimas. Daryti šitą patvirtinimo aktą visų pirma nepadarius sandoros širdyje ir sieloje, tai reiškia pakenkti visam kito žmogaus gyvenimui.

Mokslininkai teigia, kad turėjimas daugelio partnerių yra panašus į seną įrašų juostą – daug kartų naudojama ji praranda sugebėjimą „sulipti“. Žmonėms, kurie turėjo daug partnerių sunku emocionaliai ir dvasiškai susijungti su kitais, ir netgi santuokoje, tol, kol Viešpats jų neišgydo.

Vyras ir moteris duoda dvasinius įžadus vienas kitam, bet vėliau į jo, ar jos mintis įeina porno pagundos, ir gal bendradarbis (-ė) pradeda atrodyti geriau tinkantis tame jų gyvenimo laikotarpyje nei jų sutuoktinis. Gali būti, kad atėjus viduramžio krizei, jie nori pradėti naują gyvenimą.

Asmuo puoselėjantis savo dvasinius įžadus, kuriuos kažkada padarė, turi taip pat savo moralinius įžadus kurie plaukia iš dvasinių. Jie reiškia, kad jis negali būti emocionaliai ar fiziškai tobulinamas santykiais su kitu asmeniu. Jis atmeta net tokias mintis, vadovaudamasis gilesnėmis dvasinėmis tiesomis, kurias jis žino ir pagal kurias gyvena.

Viengungiai taip pat turi suprasti, kad lytinis aktas yra patvirtinimas dvasinių ir emocinių įžadų, bet ne būdas pramogauti. Tačiau šiandien yra krikščionių, kurie nesupranta šitų gilesnių tiesų, taigi jie sekmadieniais šlovina Dievą, bet turi seksualinius partnerius savaitės metu, arba reguliariai naršo pornografinio turinio tinklapius internete, arba aktyviai leidžia sau fantazuoti. Mes netgi turime krikščionių diskutuojančių ar homoseksualumas yra nuodėmė, o tai rodo, kad jiems šituose dalykuose trūksta išmanymo.

Sumaištis

Tai yra viena iš priežasčių, kuri Kristaus kūne sukelia tokią sumaištį. Mažai buvo mokoma apie gilesnes dvasines tiesas, kurias suprato Dovydas. Dar mažiau žmonių turi teisingą dvasinį charakterį. Jeigu tu pirmiausia nesupranti gilesnių dvasinių vertybių, tu negali turėti charakterio vientisumo-dorumo ir būti žmogumi pagal Dievo širdį, koks buvo Dovydas.

Kodėl Dovydas suprato principą, kad davimas Dievui turi kainuoti jam visą kainą? Todėl, kad jis tikrai pažinojo Viešpatį, galvojo apie Jį, vaikščiojo su Juo, suprato išgelbėjimo planą, ir nukreipė savo širdį būti Dievo mokiniu. Jis buvo garbintojas. Ar jis krito? Paklauskite Bašebos arba hetito Urijos. Bet, kai jis krito, kuomet jam nepasisekė gyventi pagal šituos gilius pamatus, jis atgailavo ir greitai vėl sugrįžo prie jų.

Mes norime, kad branda Kristuje ateitų lengvai, mes norime aukštų dvasinių patyrimų, mes norime greitai ateinančių atsakymų, kol mūsų kava užverda mikrobangų krosnelėje. Mes be pastangų nardome po pasaulį Interneto pagalba, ir mes norim visko dabar.

Šita sumaištis taip pat būdinga į žiniasklaidą orientuotiems tarnautojams. Žinomą išgydymų evangelistą paliko žmona, išsiskyrė su juo, bet jis visko nesustabdė, kad pataisytų savo santuoką ir jo tarnavimas nuo to nenukentėjo. Kitas tarnautojas su paklaikusiu mokymu ir patyrimais išsiskyrė su savo žmona,

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

vedė sekretorę, po to apsupo save žymiais tarnautojais, kurie jį palaiko, ir vėl gavo teisę grįžti į sceną. Sielos srityje jie visi gali būti moralūs žmonės, bet dvasine prasme - ne. Nuo šito ir pradėsime.

Kaip kontrastas šitam atvejui, Floridoje buvo pastorius, kuris kartą iš sakyklos paskelbė, kad pabėgo jo paauglys sūnus, ir pagal 1 Tim 3 apibūdintą dvasinę moralę, kad lyderis privalo turėti stabilią šeimą, jis pasitraukė iš tarnavimo. Tas asmuo pasakė, kad jis nėra vertas vadovauti bažnyčiai, ir kad tai būtų nesilaikymas teisingų prioritetų tęsti pastoriauti kitiems, kai negali būti pastoriumi savo šeimai. Jis pirmiausiai turėjo sutvarkyti savo šeimą ir tada, jei Viešpats norės, grįžti į tarnavimą.

Apstulbinta kongregacija puolė veikti, leisdama pastoriumi pasitraukti, o patys 30 dienų atsidėjo maldai ir pasninkui už pastoriaus sūnų. Per tą mėnesį pastorius pertvarkė savo gyvenimą, nes prioritetų, kuriuos reikėjo pakeisti srityje, sūnaus pabėgimas buvo tik aisbergo viršūnė. Praėjus 30 dienų jo sūnus sugrįžo. Atgailavo ir tėvas, ir sūnus, įvyko restauracija. Kai namai buvo tinkamai pertvarkyti, pastorius užėmė savo vietą sakykloje jau sekantį sekmadienį.

Jis ir visa bažnyčia turėjo dvasinę moralę, dvasinį integralumą (dorumą, principingumą, vientisumą), o tai būna taip retai. Anksčiau minėta grupė nori gyventi ir išlaikyti savo tarnavimus be jokios tikros kainos, kurią reikia mokėti. Tačiau šitas pastorius suprato, kad negali duoti Dievui to, kas jam nieko nekainuoja. Iš pradžių jis mąstė klaidingai, susitelkdamas visų pirma į tarnavimą, ir tik po to į tai, kaip jis vadovavo savo šeimai. Kai jis taip viską sumaišė, staiga išėjo jo sūnus ir pašlijio santykiai su žmona. Tinkamai sutvarkyti dalykus nebuvo lengva - tai jam „kainavo“ jo tarnavimą, santuoką, jo sūnų, bažnyčią... bet jis tai praėjo - jis sumokėjo kainą už savo egoizmą, atkūrė tinkamą tvarką, duodamas Dievui iš tyros širdies ir turėdamas subalansuotus prioritetus savo gyvenime.

Sekančią savaitę, apie gyvenimo pagal gilesnes dvasines vertybes privalumus ir dar daug daugiau...

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Dvasinio charakterio vientisumas. 2 dalis

2010 m. birželio mėn. 12 d., www.supernaturalhousechurch.org

Hematidrosis

Šiandien toliau tęsiu temą apie aktualias dvasines tiesas.

Taip, Dovydas tikrai yra didis pavyzdys žmogaus, kuris gyveno pagal dvasines tiesas, bet nėra didesnio pavyzdžio už Jėzų Getsemanės Sode. Viena vertus, Jis buvo romus ir nuolankus Žmogaus Sūnus, tarnas ir lyderis, pasirošęs eiti ant kryžiaus, nes gimė dėl šitos priežasties.

Kita vertus, Jis buvo Dievo Sūnus, buvęs su Tėvu prieš visko pradžia, galintis prašyti Tėvo ir gauti, daugiau kaip dvylika legionų angelų. Romėnų legionas buvo 6.000 žmonių, taigi jeigu Jėzus būtų nutaręs neiti ant kryžiaus, Jis galėjo parašyti Tėvo ir gauti 72.000 angelų, nugalėti romėnus ir ten kur panorėjęs įkurti savo karalystę.

Istorijoje randame pavyzdžių, jog kai kurie žmonės išgyveno tokį stresą, kad jų prakaitas tapo kaip kraujo lašai. Tai vadinama hematidrosis, kuomet kapiliarai trūksta po oda ir prakaituojama krauju, bet visi atvejai buvo, kuomet žmonės neturėjo pasirinkimo. Leonardo Da Vinči aprašė karį prieš mūšį, arba čia tinka pavyzdys žmogaus, kuris netikėtai sužinojo mirties nuosprendį. Pvz., Škotų karalienė Marija buvo tokia dideliame strese, kad per naktį prieš egzekuciją jos raudoni plaukai tapo baltais! Bet, nei vienas iš šitų žmonių negalėjo rinktis savo likimo.

Bet Jėzus galėjo: kankinanti mirtis ant kryžiaus, arba 12 legionų angelų, kurie galėjo nugalėti romėnus.

Sprendimai, sprendimai

Bet čia ir yra esmė - gyventi pagal dvasines tiesas, reiškia nuolatos daryti mažus pasirinkimus iš širdies, kuri yra tikrai paliesta Dievo. O pastarieji vieną kartą gali vesti į didelį apsisprendimą. Jėzus apsisprendė

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

eiti ant kryžiaus ne tik būdamas Getsemanėje. Jis kalbėjo apie tai metų metais, pamažu ruošėsi priimti savo likimą. Jis visiems sakė, kad Jis tai daro savo noru: „Niekas neatima man gyvybės, Aš turiu valdžią ją atiduoti, ir turiu valdžią ją vėl susigrąžinti...“ (Jn 10:17-18).

Jis apsisprendavo eiti ant kryžiaus, kiekvieną kartą, kai susitikdavo religinius lyderius, kai išgydydavo ligonį, ar daugindavo duoną ir žuvį. Dovydas ne šiaip sau tik atėjo ir nugalėjo Galiotą. Jis iš pradžių nukovė liūtą ir lokį. Nebuvo taip, kad Juozapas tiesiog vieną dieną išdygo prieš faraoną ir išaiškino sapną, jis aiškino savo paties sapnus nuo vaikystės, ir tas sugebėjimas augo jame. Dauguma iš mūsų tikriausiai svarsto, ar neišsižadėtų Viešpaties mirties akivaizdoje, bet aš manau, kad mes jau apsisprendėme, kiekvieną kartą pasirinkdami gyventi pagal dvasines tiesas, o ne pagal tai, ką diktuoja tos situacijos moralė ar etika.

Menki resursai

Du buriniai laivai tuo pačiu kursu artėjo prie uosto. Jie buvo kelio mylios vienas nuo kito, kuomet prasidėjo audra. Vienas iš jų buvo labai elementarus - be jokių šiuolaikinių įrengimų. Jis neturėjo mikrobangų krosnelės, šaldytuvo, oro kondicionieriaus. Ten buvo vyras su žmona, kurie keliavo jau tūkstančius mylių savo paprastu laiveliu, kovojo su audromis, vėju, bet taip pat gerėjosi nuostabiais saulėlydžiais ir nuostabiu gyvenimu atviroje jūroje.

Kitas laivas buvo moderniausio modelio jachta. Ji buvo didelė, graži, pilna visokios modernios įrangos, kokią tik galima buvo nusipirkti. Savininkas plaukiojo apsaugotuose vandenyse arti kranto ir žinojo, kaip spaudyti mygtukus, bet nežinojo, kaip sutaisyti mechanizmus avarijos atveju. Jis niekada nematė saulėlydžių, ir saulėteklių, retai buvo atviroje jūroje, ir retai patirdavo, tikrą jūros gyvenimą. Kai plūduriooji prie priplaukos ribos nedaug ką pamatysi. Bet už tai, jis mėgo vakarėlius priplaukoje, trumpas išvykas pakrantėje, tik tai buvo tolygu spektakliui - šou. Faktiškai didelė nauja jachta, nepaisant puikios išvaizdos, buvo taip įrengta, kad turėjo menkas galimybes išlikti po avarijos, audros atveju. Ach, ji turėjo visus moderniausius įrenginius, bet savininkas, prasidėjus audrai buvo bejėgis lygiai taip kaip tas mažas laivelis.

Tikrai geras galimybes, pasiruošimą ir resursus turi tie, kurie neturi madingos įrangos, bet gausiai semia iš savo gyvenimo patyrimo, nes nuplaukė per bangas jau daug mylių ir patyrė jau daugybę audrų, ir galynėjosi su daugybe vėjų.

Žmonės, kurie neturi dvasinės moralės, neturi dvasinio principingumo, yra kaip tie dideli madingi laivai. Priplaukoje, ramiuose vandenyse atrodo, kad jie sėdi pasaulio viršūnėje, palikę toli už nugaros plūdurioojantį mažą laivelį. Bet kai pakyla audra, paaiškėja, kad tas madingas laivas, nors ir apsuptas visų tų žaisliukų, kuriuos gali pasiūlyti gyvenimas, iš tiesų turi menkus resursus ir pasiruošimą išsilaikyti sunkumų metu. Žmonės tame kukliame laivelyje ramiai sutinka audras ir lengvai jas įveikia, nes jų gyvenimas pastatytas ant gilaus jūros, savęs pačių ir laivo pažinimo.

Civilis ar karys? (2 Tim 2:1-6)

Paulius mokė Timotiejų, kad jis turi iškęsti sunkumus kaip kareivis, kaip save disciplinuojantis atletas, ir dirbti kaip artojas. Kai kurie skaitydami gali susimąstyti, kiek iš tikrųjų jų gyvenimas brangus Viešpačiui, dėl tų didžiųjų sunkumų, kuriuos jie patyrė ir tų vargų, kuriuos iškentė kelionėje.

Bet Pauliaus laikais buvo aišku, kaip tampama geriausiaisiais kareiviais. Tai nebuvo tie žmonės, kurie lengvai gyveno visą savo gyvenimą, bet būtent tie, kurie buvo pratę sunkiai dirbti, ir kurie iškentė didelius sunkumus.

Tiesa tokia, kad būtent tie dalykai, kurie kaip jūs manote, diskvalifikuoja jus tarnavime Karaliui yra tai, kas daro jus labiausiai kvalifikuotais ir geidžiamais!

To meto kareiviams buvo neleidžiama statytis stovyklos mieste - jie įsirengdavo stovyklą už miesto, nes lyderiai nenorėjo, kad jie pradėtų į gyvenimą žiūrėti kaip pasauliečiai. Jiems reikėjo karių, kurie turėjo kitokį mąstymą negu civiliai. Kareiviai norėjo įtikti dviems žmonėms; tai tam, kuris išsirinko juos, kad būtų kariu, ir savo vadui. Mums Jėzus yra ir Tas, kuris mus pašaukė į armiją ir Jis yra mūsų Vadas.

Privalumai

Jie mąstė apie aukštesnius dalykus: „Mąstykite apie tai kas danguje, bet ne apie tai, kas žemėje“ (Kol 3:2). Žodis „mąstykite“ čia „phroneo“: mąstyti, nukreipti savo protą į kažką, su moraliniu tikslu ir apmąstymais... Kitais žodžiais mes turime pasišvęsti tiems dalykams.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Aš stebiuosi kaip dvasinės tiesos, pagal kurias gyvena žmogus yra lengvai atpažįstamos net pačių paprasčiausių žmonių. Viešpaties Artumas pasilieka su žmogumi, kuris gyvena pagal dvasines tiesas, nesvarbu net kokie jo protiniai sugebėjimai.

Aš šiek tiek anksčiau dalinausi apie mūsų sūnų Chris, jam 30 metų, bet protiškai jis yra maždaug ketverių metų amžiaus. Jis gyvena su grupe namuose netoli nuo mūsų. Toje grupėje yra 8 žmonės. Ten yra jauna mergina maždaug tokio paties fizinio ir protinio amžiaus kaip jis, jos vardas Frankie. Ne taip kaip Chris, Frankie gali vaikščioti bet negali kalbėti. Jie yra draugeliai. Jie iš karto susidraugavo dėl vienos priežasties, nes akimirksniu atpažino vienas kitame Jėzų.

Vieną dieną aš atėjau pasiimti Chris ir pamačiau juos. Kai tik įėjau pro duris, jie iš pradžių dar nespėjo manęs pamatyti, ir šalia nebuvo nei vienos prižiūrėtojos. Frankie verkė (vėliau sužinojau, kad ji buvo pasiilgus savo mamos), Chris pasilenkė, kad paimtų jos ranką: „viskas gerai, Frankie, Jėzus su mumis, Jėzus yra su mumis“. Tai tikrai yra visko esmė. Tiems, kurie žino tiesą ir turi paprastą tikėjimą, gyventi pagal dvasines tiesas yra gyvenimo būdas. Būtent tai jie laiko brangiausiu ir svarbiausiu gyvenime - įtikti Tam kuris mus išgelbėjo.

Iki kitos savaitės.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com